

което всъкога е мислилъ по жизнения въпросъ и което трѣбва настойчиво да се повтаря и втѣпява въ главитѣ, за да не се идва до униние или до разногласие и за да се следва неотклонно една генерална линия въ борбата срещу Фенеръ. И тъй, като констатира безуспѣшнитѣ заседания на смѣсената българо-гръцка комисия, авторътъ заявява: „Злото, което гръцката патриаршия е направила на българския народъ, е дълбоко и не търпи спогаждане.“ Правилниятъ способъ за решението на спора е билъ посоченъ, писмено и устно, отдавна, още преди 20 години, и той се състои въ изпждането на гръцкитѣ владици, като едничко условие за сполука на българското дѣло. „Отъ подобни писма, които единъ день се надяваме да се обнародватъ, ние имаме доста извлѣчения относително за това, които ще дадемъ днесъ на читателитѣ си“. И следъ това се привежда извадка отъ едно „общо писмо“ отъ 24 ноемврий 1843 г. подъ названиее „Политически символъ“ (произведение на самия Селимински!), гдето се казва: „Вѣрвамъ и изповѣдвамъ, че догдето иерархията на българската черква стои подъ непосредствената властъ на безвѣрното и безбожно фанариотско духовенство, догдето историята на българската черква не се отдѣли съвсемъ отъ фенерската патриаршия и не състави своя народна и независима иерархия съ всѣкакъвъ видъ жертви, нашиятъ народъ, съ всичкитѣ други улущения, ще топли всъкога въ пазухата си една отровна змия, която се е заклела отъ толкова вѣкове за разрушението даже и на вещественото му сществуване“.

Нататъкъ се привежда сжщата мисль въ прошението, подадено отъ името на цѣлия български народъ на султанъ Абдулъ Меджида, когато минавалъ презъ Русе на 27 май 1846 г.: „Всичкитѣ народи иматъ архиереитѣ си еднородни и своеезични, напр. арменцитѣ, католицитѣ, еврейтѣ и самитѣ тия гърци, а само нашиятъ се лишава отъ еднородни и отъ своеезични архиереи“ . . . Цитира се отъ едно „общо писмо“ съ дата 10 декемврий 1860 г.: „Затова държимъ до край за крайното отдѣляне отъ фенерската патриаршия, съ всѣкакви жертви, и за настаняването на нашата народна и независима иерархия както въ старо“. И друго подобно писмо отъ 6 януарий 1861, гдето „сжщата мисль е по-живо изразена и изгонването на гръцкитѣ владици отъ българскитѣ седалища на-